

Найбільш перспективним шляхом стабілізації економіки держави вважається застосування трансферу технологій, який передбачає передачу ноу-хау, нових технологій та технологічного обладнання зацікавленим споживачам.

<...> Вибір можливих замовників (партнерів) технологій ґрунтується на аналізі інформації з різних джерел: спеціалізованих баз даних, публікацій буклетів, рекламних матеріалів, а також оцінки авторитетних експертів.

Для кожної країни чи регіону України встановлюються свої пріоритети для завоювання ринку (цінова політика, асортимент товарів, умови постачання та ін.). Визначається обсяг продажу для країн або регіонів, а також місця для організації виробництва. Після цього складається калькуляція доходів і необхідних інвестицій з обліком усіх складових процесу трансферу: кадрове забезпечення, рівень інформаційного забезпечення, наявність сучасного устаткування, дослідно-експериментальна база, організаційна система забезпечення матеріально-технічними ресурсами, інженерно-технічна інфраструктура, сукупність комерційних можливостей для просування інновацій на ринок, рівень підготовки управлінського персоналу для забезпечення організаційно-економічної єдності всіх етапів науково-технічної і виробничо-комерційної діяльності, фінансові ресурси, лобювання інтересів підприємства-власника технології в структурах органів державної влади¹.

Особливе значення для успішної реалізації трансферу технологій має наявність бази даних ділових зв'язків. Для успішного просування українських інноваційних технологій на зовнішні або внутрішні ринки необхідна підтримка розробників технологій з боку держави (*Євтухова Т. Технологічний трансфер і види класифікації // Проблеми науки. – 2014. – № 10. – С. 9, 12).*

¹ *Таньков К., Щербань В.* Інформаційна модель інноваційного процесу // Проблеми науки. – 2003. – № 7. – С 30–32.